

עמ"ת 13088/07/21 - מדינת ישראל נגד אמיר צואלחה

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 13088-07-21 מדינת ישראל נ' צואלחה(עצור/אסיר בפיקוח)

תיק חיצוני: 349078/2021

בפני כבוד השופט ניצן סילמן

עוררים מדינת ישראל

נגד

משיבים אמיר צואלחה (עצור/אסיר בפיקוח)

החלטה

ערר על החלטת בית משפט השלום בחיפה (כב' השופטת הבכירה קנטור) מיום 6/7/21 המורה על הסרת תנאי המעצר באיזוק והמרתם בתנאי מעצר בית לילי. הצדדים הסמיכוני לתת ההחלטה ב"נט המשפט".

1. בקליפת אגוז- כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של החזקת נשק (אקדח מסוג FN). בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה ביום 10/5/21 בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים.

2. ביום 19/5/21 נקבע כי קיימת תשתית ראיתית לכאורית, אך זו אינה בעצמה מלאה, ועל כן הופנה המשיב לבחינת היתכנות התקנת איזוק אלקטרוני.

3. ביום 6/6/21, פחות מחודש לאחר הגשת כתב האישום, הומר מעצרו של המשיב למעצר באיזוק. לא ניתנו חלונות (מעצר באיזוק הרמטי ומלא).

4. ביום 6/7/21 התקיים דיון בתיק העיקרי בפני כב' השופטת קנטור; המשיב הודה בכתב האישום והורשע; בעקבות ההרשעה עתר ב"כ המשיב להסיר הפיקוח האלקטרוני.

5. בימ"ש הורה על הסרת האיזוק והותרת מעצר בית לילי בלבד; על החלטה זו נסב הערר.

6. ב"כ המשיב ציין כי מדובר בצעיר, ללא עבר פלילי אשר נטל אחריות; עוד ציין ב"כ העורר כי התיק נדחה לפרק זמן לא מבוטל, על מנת לקבל תסקיר וחוות דעת ממונה. מעבר לכך, הפנה ב"כ העורר למקרים אחרים, שנדונו בפסיקה.

7. ב"כ העוררת הפנה למעבר החד בין המציאות היום ובין המצב עובר להחלטה, להעדר תסקיר, ולעובדה כי לא ניתנה הנמקה למעשה להסרת האיזוק.

8. לאחר ששקלתי טענות הצדדים הגעתי למסקנה כי דין הערר להתקבל.

9. בכמה מישורים, לטעמי, החלטת כב' בית המשפט קמא מעוררת קושי.

10. ראשית- פרקי הזמן- מאז הגשת כתב האישום עברו חודשיים בלבד; מאז המרת המעצר לאיזוק עבר חודש אחד בלבד; המשיב לא יכול היה ללמד בפרק זמן כה קצר, כי ניתן לתת בו אמון וכי מסוכנותו פחתה.

עמוד 1

11. שנית- 'השינוי'- לא אחת הודאה בעובדות ביסוד האישום מוגדרת כנטילת אחריות מצד אחד, וכאובדן חזקת החפות מצד שני; ברגיל, הרשעה אינה בגדר נסיבה מקילה, אלא הופכת המסוכנות לקונקרטית, בוודאי כשמדובר בהרשעה בנשק.
12. במקרה בפנינו, להרשעה משמעות נוספת; חלק מהותי מהשיקול להמיר מעצרו של המשיב למעצר באיזוק, בפרק זמן קצר יחסית, ללא תסקיר שירות מבחן, היה נעוץ בעצמת הראיות (ראה החלטת השופט קרזבוים); הנה כעת באה ההרשעה ואותה חולשה ראייתית פקעה; בנסיבות אלו, הבסיס להקלת התנאים שהיה במקור נשמט, ועל כן משמעות ההרשעה הנה אבדן החפות והפיכת המסוכנות לקונקרטית.
13. שלישית- מסוכנות- כידוע, משעת שעסקין בעבירות נשק, קמה ועולה חזקת המסוכנות הסטטוטורית; מי החפץ בהסרת איזוק נדרש להראות כי המסוכנות הבסיסית, שנשקפה ממנו, פחתה (בש"פ 966/16 **זידאן נ' מ"י**). במקרה בפנינו אין חלוף זמן שיקה המסוכנות, ואין גם תסקיר שיעריך המסוכנות העכשווית; למעשה- חזקת המסוכנות הסטטוטורית התעצמה עם ההרשעה (לאור היעלמות הקושי הראייתי), והמשיב לא עמד בנטל להוכיח פחיתתה; די היה בכך למנוע הסרת האיזוק.
14. רביעית- שינוי תנאי מגבלות חירות ראוי שיבוצע באופן הדרגתי; לא הרי פתיחת חלונות כהסרת קיר שלם; ראה גם בש"פ 977/20. כאן בוצע מעבר ממעצר באיזוק, הרמטי, למעצר בית לילי. דומה כי המעבר חד מדי, בפרק זמן קצר ללא אסמכתא של שינוי המסוכנות.
15. אפנה הצדדים לבש"פ 3864/21 **מועלם נ' מדינת ישראל**, מהעת האחרונה; בית המשפט העליון סוקר פרמטרים נהוגים בפסיקה, לגבי הקלות תנאים, הסרת איזוק ומתן אפשרות ליציאה לעבודה- קניית האמון, חלוף זמן, הירתמות טיפולית, קצב ההליך, היעדר הפרות, ועוד. כאן, בהעדר תסקיר, העדר חלוף זמן, כשבבסיס הגבלות החירות התחשבו בקושי ראייתי, קיים קושי לבצע המעבר, ודאי בצורה כה חדה.
16. בנסיבות אלו, **החלטת הסרת האיזוק האלקטרוני מבוטלת**; עם זאת- נוכח פרק הזמן שעד קבלת התסקיר והמועד הבא שנקבע, בהתחשב בהיות המשיב נטול עבר, רואה אני להתיר "חלון" יומי, משעה 16:00 ועד שעה 20:00 ובליווי מפקח.
17. המשיב יוכל לעתור לתסקיר בנושא הגבלות החירות, בבית המשפט קמא.

ניתנה היום, כ"ז תמוז תשפ"א, 07 יולי 2021, בהעדר הצדדים.